

saadant Lovforslag eller ogsaa, hvis han mener, det kan lade sig gøre, da administrativt at forbyde denne Sukkerfabrik at udlade Kalkslam. I det hele taget forespørger jeg den højtærede Landbrugsminister, hvor vidt Landbrugsministeriet er kommet i sin Undersøgelse af denne Sag, og opfordrer ham meget indstændigt til at sørge for, at der sker en Forandring med Hensyn til denne Kalkslam.

Formanden: Jeg skal hermed afbryde Forhandlingerne for i Dag. Næste Møde holdes i Morgen Kl. 1 med samme Dagsorden som for Mødet i Dag:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1909 til 31. Marts 1910.

Mødet hævet Kl. 10⁵⁰.

18de Møde.

Onsdag den 28. Oktober, Kl. 1.

Formanden: Den eneste Sag paa Dagsordenen er:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1909 til 31te Marts 1910.

Forhandlingen genoptoges.

Samuelson: De Bemærkninger, jeg har at gøre til det forelagte Finanslovforslag, ere af mere lokal Natur. Det drejer sig om forskellige Forhold Aarhus vedrørende. Men først vil jeg benytte Lejligheden til [at bringe den afgaaede Indenrigsminister en Tak, fordi han har ladet opføre et større Beløb paa Finanslovforslaget til Understøttelser til Rejser for ubemidlede Haandværksmestre og Haandværkssvende. Jeg omtalte denne Sag ved Finanslovens Behandling sidste Aar, og jeg

henstillede til den højtærede Minister at forhøje disse Beløb, hvilket nu er sket. Der er opført 25,000 Kr. til Mestrene og 25,000 til Haandværkssvende ogigestillede, som ville drage ud i den vide Verden for at se sig om og lære noget. Det vil sikkert vække almindelig Tilfredshed, da der ved flere ville komme i Betragtning ved Uddelingen. Men Trangen til at komme ud til fremmede Lande og lære noget nyt er i meget stærk Tiltagende, og derfor tror jeg ikke, at de 10,000 Kroners Forhøjelse vil være tilstrækkelig for Haandværkssvendenes Vedkommende. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister, om ikke dette Beløb kunde blive endnu yderligere forhøjet. For Haandværksmestrenes Vedkommende kan det maaske være tilstrækkeligt, for det første, fordi de ikke ere saa mange, og for det andet, fordi jeg ikke tror, at det Udbytte, der vindes ved Haandværksmestrenes Rejser, er saa stort som det, Svendene medbringe til Landet og omsætte paa dansk Grund.

Til den højtærede Indenrigsminister vil jeg tillige rette nogle Bemærkninger angaaende Postvæsenet. Det har sikkert været en Skuffelse for de Postmestre rundt om i Landet, som have stillet Krav om Personalets Forøgelse, at se paa Finansloven, at saa godt som alt er strøget. Ellers plejer der at blive sendt Meddelelse til Postmestrene paa de forskellige Postkontorer om, hvorvidt de have faaet det bevilget, de have søgt om, eller ej, men i Aar er det uden videre strøget af Finansloven, og dermed have de saa maattet lade sig nøje. Men blev Skuffelsen stor for de Herrer Postmestre, blev den sikkert endnu større blandt det underordnede Personale, fordi det for dem vil betyde en endnu større Forøgelse og Forlængelse af deres alt i Forvejen lange Arbejdsdag. For Brevbærernes Vedkommende i København er det saaledes, at de fleste ikke kunne tildebringe Brevnes Ombæring paa den fastsatte Tid, og deres Tid er stærkt besat, saa stærkt, at de undertiden ikke kunne indtage deres Maaltider paa den almindelige Tid. Men dog er der ikke opført noget paa Finansloven til at forøge Brevbærernes Antal. Der blev i sidste Samling bevilget 15 nye Brevbærere, men min ærede Partifælle, det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Schmidt), omtalte denne Sag og foreslog at ansætte 43 Mand. I Stedet for blev der altsaa ansat 15. I Forhold til det Arbejde, der paahviler Brevbærerne, vilde det foreslaede Antal sikkert have været passende. Men desuagtet strøg man